

“ВІДБУДІВНИКИ” І КОМУНІСТИ У ФРАНЦІЇ.

Бігун на місці в атаках хвостів.

Точне та ясне проголошене рішення III Інтернаціоналу в березні місяці 1919 році в Москві, ганебне зрадництво соціалістичних ватажків на цілому світі під час останньої війни та невизначений розв'язок шовінізму в Франції серед провідників робітництва хитро по заключено перемиря викликали зрив війни в рядях Французької Соціалістичної Партії.

Таким чином вже напередодні Штрасбурського конгресу, що відбувся як відомо в кінці лютого цього року, праве крило фактично зайшло на ніващо. Лишилися самі провідники, що пристали зовсім швидко до буржуазії і навіть виступали проти II Інтернаціоналу й всупереч постанові партії голосуючи за Версальський мир.

Впрочім частина правих так задержалася на становищі, яке їх робило майже однорідними з центристами групи Лонге і на Штрасбурському конгресі вони голосували за II Інтернаціоналом. Всього їх було там таких 600, а провідником їх був П'єр Ренодель, типовий опортуніст гатунку Артура Гендерсона в Англії. Самою цікавою сторінкою цих змін було те, що центристи ні за що не хотіли нагнати з партії наволок вроді А. Тома, хоча їх зрадництво носить вже самий смердючий характер. І те все діялося в імя так званої єдності: справді її типові дрібні буржуа готові були єднати ся з поліційними агентами й провокаторами й найяркими в роді Грumbаха, аби се лише давало якусь вигоду при захопленні зайвого депутатського крісла.

патріотами, так і ними й лишались на далі, всі вони гадають, що французька демократія має якісь свої шляхи до соціалізму, які поведуть її по-за совітськими принципами, й так лагідньо до робітничої республіки, що раз прокинувшись, вони застануть її готовою, дозрілою, досконалою, як фенікс, що з аенацька вирис із попілу.

Нещо давно Містраль та Косі подорожували до Німеччини в справі переговорів про відбудову “нового” Інтернаціоналу, але стала ся з ними дивна пригода. Замість того, щоб натрапити на Незалежників, до яких вони вель чим горнули ся, вони загрузли в багні Носківського оточення і ніяким робом не могли дістатися ся ні до Незалежників, ні до комуністів. “Ми не бачимо Незалежників; вони нас уникають, а коли бачуть, то уникають з нами говорити про сучасне становище. Се правда, що ми з Містралем проти воли нашої примушемі тут жити з людьми з II Інтернаціоналу”, так пише Косі в дописі до L’Humanite’.

Лівий азик, праві діла.

Становище Жана Лонге та його прихильників було не дуже завидним. Вони вже досить прозирали, щоб добачити провал II Інтернаціоналу, поплівне Німецької Незалежної Соціалістичної Партії й поступ Комуністичного Інтернаціоналу, й шукали всіма засобами утримати свої позиції коли не на міжнародному полі, то бодай у Франції. Але вони нічого не могли заподіяти своїй контрреволюційній вдачі і всі їхні зусилля причепитись за колесницю німецьких Незалежних були марною спробою підтонаного коняки побігти гальмом. Єдине, що у них лишилось порядного й спільного з Незалежними, так се питане диктатури пролетаріату, але й тут се була справа не принципів, а тільки питання, як когось і якось обдурити. Досить придивитись одну якусь резолюцію того-ж самого пана Лонге, щоб переконатись, що для цих панків диктатура пролетаріату є нічо инше, як засіб для ловлення пролетарських рибок. Бо-ж справді, яка-ж там у дитяка може бути ідея диктатури у цих Лнгів, Форів, Містралів та Севераків, коли вони уникають ясності в справі совітської влади. Та вони просто боять ся отверто сказати, що вони за совіти; вони просто обходять се засадниче питане і тим виявляють свій опортунізм, котрий, як уже добре відомо цілому світові, веде тільки до зради соціалізму.

Загин правого крила.

Чим далі розвивались події у внутрішньому житю Франції, чим більший повстав економичний розгортіш і підупало капіталістичне господарство, тим тонше ставав той шар правого крила, що так любесенько зживало ся за часів війни з французькою буржуазією і так радесенько допомагаю їй дерти шкуру з “товаришів”. Вже й сапний почав бачити, що пахопки буржуазії, серед яких найважливішою постато був Альберт Тома, нічого спільного з соціалістами не мають та й навіть ледви чи коли мали, що вся їхня пролетарська діяльність не виходила поза межі добробуту власної кишені. Тут ми просто спостерігаємо звичайне нині з’явнше зросту класової свідомости серед робітництва, і в наслідок той-ж дозрілої свідомости вони гонили від себе своїх колишніх провідників, що тепер поза-

лись були за Другий, та бачучи потім свою ізольованість і незначну ролі, що їх відділяла від “відбудівників”, вони ухвалили пристати до них без ніяких дальших застережень.

Згадаємо тут до речі, що крім сеї революційної течії, що йде від проволон Лоріо й синдикаліста Моната (нині їх обидвох арештовано), та що має своїм головним комітетом так званий Комітет III Інтернаціоналу, працюють ще кілька комуністичних груп, які стоять на порозі закули з першою в єдину комуністичну партію Франції.

До всього треба додати, що різні маніпуляції “відбудівників” на штрасбурському конгресі вийшло досить негарне шахрайство з голосами деяких “Федераций” 236 голосів, що відбудівники зарахували собі, повинні були бути прилучені до голосів Третого Інтернаціоналу. Так само в Луарі всі організації віддали свої голоси за Третий Інтернаціонал, і в Л’Ерель стало ся те-ж саме з 14 голосами. Загалом за Комітет III Інтернаціоналу треба зарахувати 1900 голосів, а за центристами 2.700.

Завданням треба додати, що за останній час справи III Інтернаціоналу посувають ся вельтенськими кроками наперед по всій Франції, а особливо по великих містах, де однолосно пристають до комуністів, як в Марселю, в Ліоні, і по “сільських” федераціях, як в Дромі, Воклюзі й Дордоні.

Gregory в “Новій Добі”.

ЗЛОДІЙСТВА ПЕТЛЮРЬСЬКИХ “ДИПЛОМАТИВ” У ВІДНИ.

З Відня пишу до “Народної Волі”: Українські (петлюр’ївські) місці на жал не переєтають служити для віденської бруковної преси — жерлом різних сенсаційних історій! Не встигла забути ся історія самогубства першого секретаря віденської місці, як з’явився звістка про те як якийсь авантюризм, що виказався українським дипломатичним паспортом виданим західно-українською республікою (таких паспортів з галицької місці в Відні навідавано ріжним мілодізирим особам велику силу давніше, як кажуть), заманивши до свого помешканя якогось спекулянта з закордонною валютою, котру мав від нього купити — оглушив його ударом молотка й хотів відібрати ту валюту, але спекулянт се мав сили вибігти й заробити галасу, так що цього “українського дипломата” приарештовано. Недавно знову якийсь Єврей, що приїхав звідкись з Росії з порученням від Петлюрино уряду прихильно обробляти єврейську опінію — отже знов якийсь “український дипломат” — викрав гроші з другого Єврея, теж українського дипломата, що приїхав до Відня по гроші для української місці в Греції — втік з ними до Берліна, але там його приарештовано.

Чічерін про адміністрацію морських проливів Чорного моря.

Ще до Штрасбургу на конгресі самої могутньої Сенської Федерації дві третини голосів припали на користь пропозиції за прилученем до III Інтернаціоналу й за вступ з II-го. Се було заповіною передзнакою для центристів. Проте комуністи добре знали впливові опортуністів і вони не тішили себе зайвими надіями на легку перемогу на загальному конгресі. Справді, вислідю його, як то й заздалегідь передбачало, не дали більшої переваги за Московський Інтернаціонал, але зате дали важливі ухвади: перше, Французька Соціалістична Партія враздалася з товариства Брандінгів і Вандервельдів, — друге, праве крило цілковито злило ся з центром. Голосоване дало такі виследи: 3.031 голосів пало на пропозицію за перебудову Інтернаціоналу, 1.621 голосів за злученем з III Інтернаціоналом, 600 голосів на чолі з Реноделем вислови-

ПОЛОЖЕНЄ УКРАїнських ЗЕМЕЛЬ ПІД ПОЛЬЩЕЮ НА ОСНОВІ ВАРШАВСЬКОГО ДОГОВОРУ.

Під таким наголовком містити один із недавніх стовпів петлюр’ївщини, М. Лошинський, “член української Національної Ради, товариш Державного секретаря закордонних справ Західної Области У.Н.Р.”, у зальцвельдському “Шляху” з 26. мая слідує статю:

Варшавський договір між Польщею й урядом головної отамана Петлюри є тайний. Але й того, що знаємо про нього, досить, щоб могли його оцінити. На основі сього договору велика часть українських земель мала би на все належати до Польщі, а та часть, яка має творити українську державу під головним отаманом Петлюрою, мала би бути в такій залежності від Польщі, що державна незалежність в таких відносинах являеть ся тільки формою без змісту. По перше Польща може, скільки сама захоче, держати українську державу під своєю окупацією, а по друге Польща застерегла собі й далі дуже важні права, які ставили би українську державу в велику залежність від Польщі.

Словом, варшавський договором Польща тільки замаскувала свій окупаційний похід на Україну. Що означе польський похід на Україну — український нарід добре знає. Пановане австрійської армії на Україні за часів Скоропадського, коли вона панувала там в інтересі польських поміщиків, по вказівкам польських державних мужів і офіційрів на австрійській службі; страшна неволя українського народу в Східній Галичині; вкінці польська самоволя в Камінці, де Польки прийшли, на запрошене головного отамана Петлюри, отже як союзники — все те кривавими словами говорять, як “визволене” несе Польща Україні.

І чи можна думати, що ті, які є катми українського народу, можуть рівночасно бути його союзниками і освободителями? Який шкідливий варшавський договір для українського народу, се хочи докладно викласти на основі одної постанови договору. А саме говорять ся там, що Українці в польській державі й Польки в українській державі мають мати однакові права. Придивись ся, що значить така постановка.

Польки в українській державі є ледви яких 2—4% розкинутих одиницями або невеличкими куртками, головою по містах. Сидять вони не на польській, а на українській землі розсіпани між українським народом. Які права можна дати такій невеличкій меншості? Що найбільше, т. зв. національно-екстериторіальну автономію для полегкування своїх національно-культурних справ (школа, товариства і т. д.). Таку автономію признав усім національним меншостям на Україні закон Центральної Ради. Таке положенне Польки на Україні.

Зовсім інакше положенне Українців в польській державі. Варшавський договір віддав Польщі великі простори чисто українських земель, де український нарід творить величезну більшість. Українці в польській державі не живуть розсіпани між поляками на польській землі, тільки заселену густою масою своєю власну українську землю. Навіть як стати на становищі варшавського договору, а саме, що ті українські землі мають належати до Польщі, то вони повинні творити в польській державі окремих державний організм з своїм власним союмом, повинні оставати в федерации з Польщею, а не бути підданними під Польщу.

Тут я мушу застеретти ся, щоб мене эле не зрозуміли. Моя думка така, що ані найменший курник української землі не повинні належати до чужої держави; всі українські землі повинні творити само-

ЩО ВИРІБЛЯЮТЬ ПОЛЬСЬКІ ВЛАСТИ НА ГУЦУЛЬЩИНІ.

Гуцулів арештують і б’ють, їх хати палять, а всяке добро забирають або нищать.

В старокраєвих газетах читаємо: Трагічні події на Гуцульщині все ще оповиті густою захлоною. Та мимо сього від часу до часу продереть ся деяка вистка, що зморожує кров у жилах, такі страшні муки терплять нещасні Гуцули.

На кілька тижнів перед заведенем нагних судів, зведено на всі постерунки жандармерії ручні гранати. 17. цвітня почали ся арештованя. Вночі з 17 на 18 вбито двох жандармів, а за сим карні ескспедиції, наглі суди, арешти то що. Вилдовлено всіх мушун, хати палено, а всяке добро забрано і нищено. Кождий Гуцул діставав п’ястюком між очі, а опісля ставали на него жандарми і били до безтими серед окликів: “Ви большевики! вам України хочеть ся!” Відлівано водою, знов бито. Відтак ставляно Гуцулів в ряд а одного проваджено у закрите місце і віддавано сапну салву. Гуцулови казали класти ся і не рушатись під загрозою розстрілу. Відтак приходив на місце другий і третій, і кождому вказувано на мнимо убитого та страшно його, що й його розстріляють ся, коли він не признаєть ся до вини. Опісля ведено до Жабі і там знов бито. Деяких держано в підземних льохах, майже нагних серед невимовної студени. Бито-і знущано ся теж над жінками. У вязницьких Гуцулів голодують.

Всі проти шляхоцької Польщі.

Як доносять з Москви, на повній конференції синдикалів і езекутивного комітету совітів прав російські соціал-революціонери і меншевики зложили заяву, що вони непримірні вороги шляхоцької Польщі, яка зараз йде наступом на Росію.

Російський центральний езекутивний комітет видав маніфест до польських робітників, сеяни і жовніврів з протестом проти війни, яку веде польський уряд проти республік совітів Росії й України.

До голосу англійської, французької і італійської преси прилучили ся теж соціалістична скандинавська преса, апелують до робітників, щоби не дозволили на довів амуніції до Польщі.

Соціалісти Скандинавії проти польського нападу на Україну!

До голосу англійської, французької і італійської преси прилучили ся теж соціалістична скандинавська преса, апелують до робітників, щоби не дозволили на довів амуніції до Польщі.

Нові Книжки!

НАУКОВІ КНИЖКИ!

Поручаємо нашим Читачам прочитати слідуочі нові і наукові книжки:

Як повстала наша земля і який буде її кінець	25ц.
Про походжене людини	15ц.
Марксизм і Дарвінізм	20ц.
Як фермер може дістати весь під своєї праці	15ц.
За правду і волю народа	25ц.
Страйк	10ц.
Історія червоного прапора	10ц.
Добробит	10ц.
Двоногий	15ц.
Промова на суді	15ц.
Бог на революції	35ц.
Інквізиційні суди	12ц.
Жінка і соціальне питане	10ц.
Короткий начерк соціалізму	35ц.
Міжнародний соціалістичний і робітничий рух	40ц.
Червоний Кобзар	10ц.
Робітниця мати	10ц.
Інтернаціонал	20ц.
Біблія капіталіста	10ц.
Робітниця Читанка	10ц.
Соціалізм а релігія	15ц.
Народність і її початки	25ц.
Нарис передісторичних подій	40ц.
Карл Маркс, його життє і наука	15ц.
Царська Росія і українська справа	50ц.
Новітня суспільність і церква	35ц.
Дорога до свідомости	10ц.

Замовлення разом з грішми посилайте на слідуочу адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
 COB. FRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.